

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010221
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2520010221.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci obžalovaného Ľ. F. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Ľ. F., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom T., Č. XXX/X, prechodne bytom T., M.Á. XX, od 2.4.2020 vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 2.4.2020 asi o 19:30 hod. v T. na ulici M., vo dvore areálu bývalého doliečovacieho ústavu W. E.. O. (tzv. V.), po tom, čo mu jeho priateľka X. V. oznámila, že sa s ním rozchádza a berie si svoje osobné veci z doliečovacieho ústavu, v ktorom spoločne bývali, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov prišiel na svojom bicykli za svojou priateľkou X. V., pričom mal pri sebe mačetu s dĺžkou čepele 44 cm a nôž s hnedou rúčkou zn. Beaver, následne pristúpil ku V. J., dcére X. V., ktorej mačetou jedenkrát sekol do oblasti hlavy - od ucha po čelo vpravo, po tom, čo poškodená V. J. začala od neho utekať, tupou stranou mačety udrel raz do oblasti krku X. V., svojím konaním tak V. J. spôsobil sečnú ranu pravej strany hlavy siahajúcu od pravej ušnice až k čelu vpravo v dĺžke asi 20 cm, zlomeninu pravého jarmového oblúka a bočnej steny pravej očnice s posunom kostných úlomkov do očnice, zakrvácanie do spojivkového vaku pravého očného bulbu s krvným výronom viečok pravého oka a v dôsledku obranného mechanizmu poškodenej jej spôsobil sečno-reznú ranu IV. prsta ľavej ruky o dĺžke cca 2 cm, ktoré zranenia si vyžiadali odôvodnenú dobu liečenie štyri týždne, pričom vzhľadom na útočný predmet a intenzitu útoku mohlo dôjsť k vzniku ťažkého zranenia ako aj ohrozeniu života poškodenej V. J., a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 zo dňa 10.2.2010, právoplatným dňa 10.5.2011, bol obžalovaný Ľ. F. odsúdený za zločin zabitia podľa § 148 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné a za to mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom na základe žiadosti obžalovaného Ľ. F. o obnovu konania bola uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2Nt/1/2015 zo dňa 9.3.2015 povolená obnova konania v trestnej veci odsúdeného Ľ. F. a bol zrušený rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 zo dňa 22.4.2009 v časti výroku o treste, následným rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 zo dňa 13.4.2015, právoplatným dňa 30.7.2015 bol Ľ. F. odsúdený na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 26.7.2017,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l

pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á :

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3, odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 60 odsek 1, písmeno a), písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí: 1 ks mačety s dĺžkou čepele 44 cm s perforovanou čepeľou a 1 ks nôž s hnedou rúčkou s nápisom na ľavej strane čepele „Beaver“ a s nápisom na pravej strane čepele „Stainless 420 Steel“ s puzdrom hnedej farby.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodeným:

1) Sociálnej poisťovni, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 škodu vo výške 398,- eur,

2) Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava IČO: 35 937 874 škodu vo výške 700,91 eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa odkazuje poškodená V. J., nar. XX.X.XXXX v T., bytom Q. W. T., V. X s nárokom na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod Pv 218/20/2204 na Okresný súd Piešťany dňa 7.9.2020 obžalobu na Ľ. F. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2020 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Piešťany Pv 218/20/2204 zo dňa 7.9.2020.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný, súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno. V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako mu je kladený za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o ochrannom opatrní a o náhrade škody.

Poškodená X. V. náhradu škody nežiadala. Poškodená V. J. si náhradu škody uplatnila, ale nevyjadrila sa k jej výške.

Sociálna poisťovňa si uplatnila náhradu škody v sume 398,- eur za vyplatené nemocenské dávky poškodenej V. J..

Všeobecná zdravotná poisťovňa si uplatnila náhradu škody v sume 700,91 eur za náklady na ošetrovanie a liečenie poškodenej V. J..

Výsluchom obžalovaného a oboznámením listinných dôkazov v rozsahu nariadeného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný využil na hlavnom pojednávaní právo nevypovedať. V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že ľutuje, čo spáchal a nikomu nechcel ublížiť. Spôsobenú škodu chce nahradiť. Obhajkyňa obžalovaného navrhla obžalovanému s ohľadom na vyhlásenie viny, ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poukázala aj na to, že disociálna porucha nemôže byť sama o sebe dôvodom na ukladanie prísnejšieho trestu.

Zo záverov znaleckého posudku Y. H. Š. č. 35/2020 vyplýva že u obžalovaného bola zistená disociálna porucha osobnosti, pričom nejde o duševnú poruchu v pravom slova zmysle, ale o súhrn povahových vlastností, ktoré sa prejavujú atrofiou vyšších citov, morálnou tuposťou, egocentrickosťou, nerešpektovaním sociálnych a morálnych noriem väčšinovej spoločnosti, asociálnym správaním, klamaním, páchaním trestnej činnosti, absenciou svedomia, neschopnosťou poučiť sa z trestu. Obvinený bol v čase spáchania skutku v štádiu jednoduchej alkoholovej opitosti stredného stupňa (0,91 mg/l, teda 1,9 promile), čo sa u neho prejavilo deliberáciou agresívneho jednania so znížením zábran a podráždenou náladou. Pobyt obžalovaného na slobode vzhľadom na jeho duševný stav nie je pre spoločnosť nebezpečný. U obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu. Obžalovaný o svojej závislosti vie. Už v roku 2010 mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré pokračovalo ambulantnou formou a bolo ukončené vo februári 2020. Napriek tomu naďalej obžalovaný pokračuje v konzumácii alkoholu, k svojej závislosti je nedostatočne kritický, formálny, v popredí racionalizačne-bagatelizačný syndróm so skotomizáciou dôsledkov, k zmene životného štýlu nie je motivovaný. Znalčka napriek konštatovaniu prítomnosti syndrómu závislosti nenavrholo uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, nakoľko by pre nezáujem obžalovaného nesplnilo účel.

Pri ohliadke miesta činu dňa 3.4.2020 v areáli bývalého doliečovacieho ústavu v T. na M. ulici bola zaistená mačeta s tmavou rukoväťou s perforovanou čepeľou o dĺžke 44 cm, a to v pravej časti dvora, na ktorý ústi podbránie, pri zelenej stene z laminátu na zelenom pletive.

Svedkom R. Y. bol dňa 18.8.2020 vydaný nôž s rúčkou hnedej farby v koženom hnedom puzdre, ktorý mal podľa výpovede poškodenej X. V. odhodiť dňa 2.4.2020 obžalovaný, pričom svedok tento nôž našiel asi 50 metrov od areálu miesta činu pod stromom za múrom, na mieste, ktoré mu telefonicky z väzby asi týždeň po skutku oznámil obžalovaný s tým, aby nôž zlikvidoval, pričom svedok nôž odvtedy nosil so sebou.

Obžalovaný od mája 2019 pracoval na dohodu o pracovnej činnosti v W. E.. O., W.. I., avšak v období od augusta do novembra 2019 bol zamestnaný vo výkone trestu.

Obžalovaný má v registri priestupkov záznamy o troch priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2018, za ktoré mu boli uložené pokuty 30 eur, a dva krát po 20 eur, pričom v jednom prípade išlo o ublíženie na zdraví a v ďalšom o vyhrážanie a nadávanie inej osobe cez telefón.

Obžalovaný bol od roku 1991 doposiaľ 8 krát súdne trestaný, za majetkovú aj násilnú trestnú činnosť, a to dva krát na podmienené tresty, ktoré má zahladené, aj na nepodmienené tresty, ktoré zahladené nemá. V roku 1993 bol odsúdený za krádež a lúpež na 3 ročný nepodmienený trest odňatia slobody, v rokoch 1995 a 1996 bol odsúdený za krádeže na 12 mesačný a na 18 mesačný nepodmienený trest odňatia slobody.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 zo dňa 10.2.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/57/2010 zo dňa 10.5.2011, bol obžalovaný uznaný za vinného z dvoch skutkov, kde jedným spáchal prečin podľa § 156 odsek 1, odsek 2, písmeno a) Trestného zákona a prečin podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, a druhým zločin zabitia podľa § 148 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že dňa 1.4.2008 po požití alkoholu fyzicky napadol poškodeného viacerými údermi do tváre, na čo tento spadol temennou časťou na kuchynskú linku, po polhodine obžalovaný poškodeného opätovne napadol, nechal poškodeného ležať na podlahe a z miesta odišiel, čím mu spôsobil najmä zranenia hlavy s následným opuchom mozgu, čo viedlo bezprostredne k smrti poškodeného. Za to bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v

trvaní 8 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a taktiež mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. V predmetnom konaní bola rozhodnutím súdu povolaná obnova konania v časti výroku o treste a obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 zo dňa 13.4.2015, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/20/2015 nadobudol právoplatnosť 30.7.2015, uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 4 mesiace so zradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/43/2018 z 21.1.2019, právoplatným 23.5.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/34/2019, za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil dňa 18.4.2018, kedy násilným konaním poškodil televízor, hernú konzolu a klávesnicu, za čo mu bol uložený 4 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 5.11.2019.

Sociálna poisťovňa vyplatila v období od 12.4.2020 do 30.4.2020 poškodenej V. J. nemocenské dávky v sume 398,- eur.

Všeobecná zdravotná poisťovňa uhradila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej V. J.I., a to za ústavnú starostlivosť v sume 602,43 eur, za špecializovanú ambulantnú starostlivosť v sume 25,39 eur, za lekársku službu prvej pomoci v sume 46,20 eur, za všeobecnú ambulantnú starostlivosť v sume 7,03 eur, za lekárku 9,40 eur a za dopravu v sume 10,46 eur, teda celkovo sumu 700,91 eur.

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), b) Trestného zákona, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu alebo ktorá bola určená na spáchanie trestného činu.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku a jeho právnej kvalifikácie uvedeného v obžalobe na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal, nakoľko tomu zodpovedá aj vykonané dokazovanie v prípravnom konaní.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iný druh trestu by mu nezabránil v opätovnom páchaní trestnej činnosti a súčasne súd obžalovanému musel ukladať trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, keďže ho odsudzuje za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje 5 rokov.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil spôsob spáchania činu, teda že obžalovaný pod vplyvom alkoholu prinesenou mačetou s dĺžkou čepele 44 cm bez akéhokoľvek podnetu neočakávane sekol poškodenú V. J. do oblasti hlavy - od ucha po čelo vpravo, pričom, vzhľadom na útočný predmet, intenzitu útoku a oblasť tela poškodenej, na ktorú smeroval útok (hlava, krk) mohlo dôjsť k vzniku ťažkého zranenia prípadne k ohrozeniu života poškodenej. Taktiež súd prihliadol na to, že obžalovaný tupou stranou mačety udel raz do oblasti krku aj poškodenú X. V..

Čo sa týka následkov činu, súd zohľadnil to, že hoci skutok je kvalifikovaný ako pokus ťažkej ujmy na zdraví, u poškodenej V. J. prišlo aj k reálnej ujme na zdraví, ktorá si vyžiadala odôvodnenú dobu liečenia až 4 týždne, pričom poškodená mala okrem sečnej rany na pravej strane hlavy aj sečno-reznú ranu prsta ľavej ruky v dôsledku obranného mechanizmu.

Z hľadiska zavinenia súd posúdil konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, teda obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Vo vzťahu k pohnútke mal súd zistené, že poškodená X. V. sa s obžalovaným ako priateľom rozišla a keď si chcela spolu s dcérou od neho zobrať svoje veci, boli obe obžalovaným fyzicky napadnuté, čo svedčí o nevyrovnaní sa obžalovaného s rozchodom s priateľkou.

Pri hodnotení osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy, mal súd zo záverov znaleckého posudku Y. H. Š. preukázané, že u obžalovaného bola zistená disociálna porucha osobnosti, ktorá sa prejavuje atrofiou vyšších citov, morálnou tuposťou, egocentrickosťou, nerešpektovaním sociálnych a morálnych noriem väčšinovej spoločnosti, asociálnym správaním, klamaním, páchaním trestnej činnosti, absenciou svedomia, neschopnosťou poučiť sa z trestu, teda možnosť nápravy obžalovaného ukladaním kratšieho trestu odňatia slobody by bola minimálna. K argumentu obhajkyne, že disociálna porucha nemôže byť sama o sebe dôvodom na ukládanie prísnejšieho trestu, treba uviesť, že hodnotenie osobnosti obžalovaného s ohľadom na jeho disociálnu poruchu a jej prejavy, súd posudzoval v kontexte ostatných kritérií pre rozhodovanie o výmere trestu, teda zohľadňoval aj spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie a pohnútku. Osobnosť obžalovaného tak nebola jediným kritériom pre určovanie výmery trestu.

Pri zohľadňovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa ku skutku na hlavnom pojednávaní priznal a tento oľutoval a v § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní opísal okolnosti skutku, ktoré si pamätal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, a to, že už bol za trestné činy odsúdený, pričom súd v rámci priťažujúcich okolností zohľadňoval všetky nezahladené odsúdenia okrem odsúdenia vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/176/2008, teda zohľadnil odsúdenia z roku 1993 až 1996 za krádeže a lúpež ako aj odsúdenie z roku 2019 za poškodzovanie cudzej veci.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 2:1, ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 155 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 4 roky až 10 rokov, menila podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona tak, že sa znižovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda na sadzbu 4 roky až 8 rokov. Zohľadniac opätovné spáchanie zločinu obžalovaným, keďže za zločin zabitia už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany vo veci 1T/176/2008, sa podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu, teda upravená sadzba 4 roky až 8 rokov sa menila na 6 rokov až 8 rokov, v rámci ktorej súd obžalovanému ukladal trest.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby s ohľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, avšak ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona per analogiam je len možnosťou, ktorú súd môže, ale nemusí využiť. V danom prípade s ohľadom na všetky vyššie opísané okolnosti skutku, jeho následky a osobu obžalovaného, súd nemá za to, že by ukládanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby bolo dôvodné.

Rovnako súd s poukazom na všetky okolnosti činu nezistil dôvody na ukládanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v prípadoch, že ide o pokus trestného činu, nakoľko na ochranu spoločnosti pred obžalovaným prihliadnuc na jeho trestnú minulosť a jeho osobnosť by v tomto prípade nepostačoval trest kratšieho trvania.

Súd po zohľadnení týchto skutočností ukladal obžalovanému trest v upravenej základnej trestnej sadzbe, teda 6 rokov až 8 rokov. Obžalovanému uložil trest pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, zohľadniac jednak to, že k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby prišlo z dôvodu opätovného spáchania zločinu, pričom pri predchádzajúcom zločine pred 12 rokmi fyzické napadnutie poškodeného obžalovaným viedlo k smrti poškodeného, ak aj to, že v tomto skutku išlo o zločin v štádiu pokusu, preto súd ukladal trest pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Keďže útok obžalovaného smeroval voči dvom poškodeným, z ktorých jedna utrpela zranenia s dobou liečenia 4 týždne a druhá zranenia neutrpla, neukladal obžalovanému trest na úplne dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ale o pol roka dlhší, teda 6 rokov a 6 mesiacov.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (prepustený z výkonu trestu 16.7.2017 vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/176/2008 za zločin zabitia i prepustenie z výkonu trestu 5.11.2019 vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/43/2018 za prečin poškodzovania cudzej veci).

Súd obžalovanému za splnenia podmienok uvedených v § 76 odsek 2 Trestného zákona ukladal aj ochranný dohľad, nakoľko ho odsudzoval za úmyselný trestný čin a obžalovaný bol okrem troch nepodmienečných trestov za krádeže a lúpež, ktoré vykonal do roku 2000 vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselné trestné činy aj do 16.7.2017 a do 5.11.2019, pričom s prihliadnutím na disociálnu poruchu osobnosti obžalovaného a jej prejavy, ako aj povahu spáchanej trestnej činnosti násilného charakteru pod vplyvom alkoholu, sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody obžalovaný povedie riadny život. Súd pritom zohľadnil aj to, že po prepustení obžalovaného z výkonu aj dlhších trestov odňatia slobody sa v pomerne krátkych časových úsekoch opätovne dopúšťa buď majetkovej alebo násilnej trestnej činnosti. Ochranný dohľad súd obžalovanému uložil v trvaní 2 roky.

Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to mačety, ktorú použil na spáchanie trestného činu, ako aj noža, ktorý mal určený na spáchanie trestného činu, nakoľko tento v čase skutku mal pri sebe a odhodil ho v priebehu skutku v blízkosti miesta činu.

Napriek tomu, že obžalovaný skutok spáchal pod vplyvom alkoholu, na ktorom je závislý, súd obžalovanému neukladal ochranné protialkoholické liečenie, keďže podľa záverov znaleckého posudku, by si toto liečenie nesplnilo účel pre nezáujem obžalovaného.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spôsobil trestným činom poškodenú V. J. zranenia, ktoré si vyžiadali náklady na ich liečbu v sume 700,91 eur uhradené Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a náklady na nemocenské v sume 398,- eur uhradené Sociálnou poisťovňou, súd priznal Všeobecnej zdravotnej poisťovni a Sociálnej poisťovni riadne a včas uplatnenú náhradu škody v týchto sumách. Poškodenú V. J. súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko poškodená sa k výške škody nevyjadřila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine nie je možné podať odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste a náhrade škody je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.

Odvolanie prokurátora, podané obhajcom alebo splnomocnencom musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie má odkladný účinok.